

— גם תסטר טלפן לנ.י. דיבר אתו וורבורג. אמר לו
ששמע כי הנשיא נתן הוראה לציר האמריקני בלונדון להביד למשור
חוץ שהפסקת העליה מתנגדת למנדט.

4.9.36

ברכבת מפריס לברינדיזי — בצהרים יצאתי מלונדון
לקרודן. האווירון הפליג בתוך עננה כבדה אך על פני החעלה התבהרו
השמים והגענו אחרי טיסת-שעתים לבורג'ה.

לא נשאיתי בלונדון למרות המברק הדחוף שנתקבל
באחת בלילה ממשה שלדעת החברים ולזחל עלי להחזק בלונדון עד
להכרעה ברורה (ע"י הקבינט). הוא טעה במברק ששלחתי לו אחמול
אחרי שיחתי עם א.ג. הודעתיו שגור אמר לי שלא החליטו בישיבה
זו על הפסקה או אי הפסקה, שגור בעצמו רוצה להפסיק, אולם רק
קבינט מלא יחליט בדבר. משה שער שבעוד ימים אחרים, כלומר ביום
ד' הבא תהיה ישיבה שניה של הקבינט. ישיבה זו לא חתקיים למעשה
אלא בטוף ספטמבר. ואין כל ענין להשאיר בלונדון כל הימים האלה.
לי כשלעצמי כמעט ברור שיפסיקו — לאחר ש"נפל הגורל" והחליטו
להלחם עד דכוי המהומות. הכרעה כבדה כזו "לטובתנו" תדחוף בלי
ספק, אם כי בלי הגיון ובלי צדק, את הקבינט לגסטו מפייס את
הערבים — ויפסיקו העליה. מתוך "החשבון הארוך" נראה לי שאם
לחצנו נגד הפסקה יצליח — אפשרות רחוקה למדי — נשלם אחר כך
מחיר יקר בעד הצלחה זו.

- לפני צאתי מלונדון צלצל לי הנרי. כלו צהלה להחלסת

הקבינט. ישב ראש ג'ון סימון שדרש בחוקף דיכוי המרד ואמצעים
חריפים. לדבריו של הנרי ג'. ס. הוא ידיד שלנו. אשתו ציונית
נלהבה. ג'.ס. כממלא מקום ראש הממשלה, דן אחמול עם א.ג. על
משלוח הצבא.

- ישיבת הועד האדמיניסטרטיבי שנודמנו בימים היסטוריים -

היתה חשובה. ספייר ניהל את הישיבה בכשרון ובשכל. בגלל משלוח
הסלגרמה למטה בלבד כדאית היתה ישיבה זו. זו היתה חשובה
נאותה לחוצפה הספשית של וורבורג. גם המכתב שנשלח לישיבת
הווא"ד - נקבר קבורה הוגנת לו.

קרא כמובן העסיק אותנו בעניני יס"א - פלקור,
והפעם הגדתי לו - בישיבת ההנהלה - מה שאני חושב על התנהגותו
והתנהגות ג'. בקר. ועדת ההנהלה ניסחה שוב הצעת הסכם בין
יס"א ופלקור, אולם לא נתתי להנהלה לדון עליה עד שיס"א תגיש
לי הצעה מצדה.

- במפנה שבא בהחלסת הקבינט מילא תפקיד חשוב

פרסום הפלט. פוסט בדבר דרישות נורי. תבשיל מוקדח זה קשה
היה לעיכול לכמה מיניסטרים. כשרק באה הסלגרמה מירושלים על
פרסומי הפ.פ. ישבנו שלשחנו - בפי, לואיס ואנכי - והחלטנו
לשלוח מכתב לא.ג. חיים לא היה במשרד - היתה לו פגישה עם
לוגרד בקלוב הצי. דאגתי שהמכתב יהיה קצר וקר עד כמה שאפשר
ושיכתב לו "לידידי א.ג." אלא לרייט הונורבל ושיתחיל ב-Sir.

לוריה לקח המכתב לקלוב הצי להתחית את ויצמן ומיד הביא אותו למשרד המושבות. התשובה לא אחרה. מסגנון התשובה ניכר שנכתבה ע"י פקיד - בקרירות אף היא, אך בינתיים קיבל א.ג. מכתב שני מחיים המתחיל ב"ידידי א.ג." - וכנראה שאז שנו את הכתובת, ובמקום לענות לד"ר חיים ויצמן - ענו ל"ויצמן היקר", אולם שכחו לשנות את הפסוק האחרון האומר: "מזכיר המושבות אינו מתנגד לפרסום וכו' - שינו מתאים לחתימה.

ביום שגור חתם על מכתב זה, המחסל את התערבותו של נורי - הודיע הנציב למשה שהאחריות על התערבות זו חלה על לונדון...

ברנדיוזי, 6.9.36 - י"ט אלול תרצ"ו
יום א'

בחמש עשרה לפני חמש בבוקר הגענו הנה מפריט. נפליג מפה רק בשמונה וחצי, כי הדואר אחר. מכטיחים שבשמונה וחצי בערב נהיה באלכסנדריה.

לפני חרשיים ביום זה (5 יולי) הפלגתי מכאן בפעם האחרונה בספינת-האוויר סציפיו, שטבעה לפני שבועים ע"י מירבלה (ביום 22 לאבגוסט) בדרכה מאלכסנדריה לברנדיוזי. שלוש או ארבע פעמים ססתי בסציפיו מהכא להחם ומהחם להכא.

- מלוריה אין כל ידיעה. חוסר ידיעה בלונדון מהארץ שימש חמיד סימן טוב - כי כל מברק מהארץ הביא איזו בשורה רעה.